

Јерусалимом, и предје му име Јоаким; а Јоаким брата његова узе Нехан и одведе га у Мисир.

5. Двадесет и пет година бијаше Јоаким кад поче царовати, и царова једнаест година у Јерусалиму; и чинише зло пред Господом Богом својим.

6. И дође на њ Навуходонсор цар Вавилонски, и свеза га у двоје вериге мједене и одведе га у Вавилон.

7. И судове дома Господњег однесе Навуходонсор у Вавилон, и жетну их у прву своју у Вавилону.

8. А остала дједа Јоакимова и гадови које је чинио, и што се на њему нађе, ето, то је записано у књизи о царима Израњљивјем и Јудинијем; и зацари се на његово мјесто Јоаким син његов.

9. Бијаше Јоаким осам година кад поче царовати, и царова три мјесеца и десет дана у Јерусалиму; и чинише што је зло пред Господом.

10. И кад прође она година, посла цар Навуходонсор, те га однесе у Вавилон са заљадима дома Господњег, а царем постави Седекму брата његова над Јудом и Јерусалимом.

11. Двадесет и једна година бијаше Седекми кад поче царовати, и царова једанаест година у Јерусалиму.

12. И чинише зло пред Господом Богом својим, и не покори се пред Јеремимом пророком, који му говораше из уста Господњих;

13. Него се још одврже од цара Навуходонсора, који га бјеше заклео Богом; и отвргну вратом својим и уприје се срцем својим да се не обрати ка Господу Богу Израњљиву.

14. И сви главари између свештеника и народ гријешше веома много по свијем гаднијем дјелима *Аруних* народа, скврнеи дом Господњи, који бјеше осветлио у Јерусалиму.

15. И Господ Бог отаца њиховијех буде с њим, па нек иде.

КЊИГА ЈЕЗДРИНА.

ГЛАВА 1.

Прве године Кира цара Персијскога, да би се испунила ријеч Господња, коју рече на уста Јеремјина, подиже

Господ дух Кира цара Персијскога, те огласи по свему царству својему и написа говорети:

2. Овако вели Кир цар Персијски: Ју рече на уста Јеремјина, подиже сва царства земаљска дао ми је Го-

спод Бог небески, и он ми је заповједио да му сазидам дом у Јерусалиму у Јудеји.

3. Ко је између вас од свега народа његова? Бог небески нека буде с њим, па нек иде у Јерусалим у Јудеји, и нека зида дом Господа Бога Израњљива, Бога који је у Јерусалиму.

4. А ко би остао у којем год мјесту га је се бави, нека га људи онога мјеста потпомогу сребром и златом и иманем и стовом осим драговољнога прилога на дом Божји у Јерусалиму.

5. Тада усташе главари породица отачици од Јуде и Венијамина, и свештеници и Левити и сви којима Бог подиже дух да кду да зидају дом Господњи у Јерусалиму.

6. И потпомоше их сви који бијаху оно њих судовима сребрницем и златијем, иманем и стовом и стварима скупоцијенијем осим свега што драговољно приложаше.

7. И цар Кир издаде судове дома Господњег које бијаше однио из Јерусалима цар Навуходонсор и метну у дом својих богова;

8. А издаде их Кир цар Персијски преко Митридата ризничара, који их изброји Сасавасу кнезу Јудејском.

9. А ово им је број: заједна златнијех тридесет, заједна сребрнијех тисућа, ножева двадесет и девет.

10. Чаша златнијех тридесет, других чаша сребрнијех четири стотине и десет, других судова тисућа;

11. Свега судова златнијех и сребрнијех пет тисућа и четири стотине; све то понесе Сасавасар кад се врати из Вавилона у Јерусалим.

ГЛАВА 2.

А ово су људи оне земље што побоше из ропства од онијех који бише пресељени, које пресели Навуходонсор цар Вавилонски у Вавилон, и вратише се у Јерусалим и у Јудеју, сваки у свој град:

2. Који добоше са Зоронављем, с Исусом, Немијом, Серајом, Релатом, Мардохејем, Вилсаном, Миспаром, Витварјем, Реумом и Ваном; на број бјеше људи народа Израњљива:

3. Синова Фаросовијех двије тисуће, сто и седамдесет и два;

4. Синова Севатјиницих три ста и седамдесет и два;

5. Синова Араховијех седам стотина и седамдесет и пет;

6. Синова Фат-Моавовијех, од синова Исусовијех и Моавовијех, двије тисуће осам стотина и дванаест;

7. Синова Еламовијех тисућа и двије ста и педесет и четири;

8. Синова Загугејевих девет стотина и четрдесет и пет;

9. Синова Захајејевих седам стотина и шездесет;

10. Синова Ванијевих шест стотина и четрдесет и два;

11. Синова Вирајејевих шест стотина и двадесет и три;

12. Синова Азгадовијех тисућа и двије ста и двадесет и два;

13. Синова Адоникамових шест стотина и педесет и шест;

14. Синова Витварјејевих двије тисуће и педесет и шест;

15. Синова Адиновијех четири стотине и педесет и четири;

16. Синова Атировијех од Језекије деведесет и осам;

17. Синова Висајејевих три ста и двадесет и три;

18. Синова Јорнијех сто и два; наест;

19. Синова Асумовијех двије ста и двадесет и три;

20. Синова Гиваровијех деведесет и пет;

21. Синова Витлејемских сто и двадесет и три;

22. Људи из Негофата педесет и шест;

23. Људи из Анагота сто и двадесет и осам;

24. Синова Азмаветских четрдесет и два;

25. Синова Киријат-аримских, Хеврских и Виротских седам стотина и четрдесет и три;

26. Синова Рамских и Гавајских шест стотина и двадесет и један;

27. Људи из Михмаса сто и двадесет и два;

28. Људи из Ветиља и Гаја двије ста и двадесет и три;

29. Синова Невонских педесет и два;

30. Синова Магвисових сто и педесет и шест;

31. Синова Елама Другога тисућа и два стотина и четри;
 32. Синова Харимовијех три ста и двадесет;
 33. Синова Лодских, Адидских и Ононских седам стотина и двадесет и пет;
 34. Синова Јерихонских три ста и четрдесет и пет;
 35. Синова Сенајских три тисуће и шест стотина и тридесет.
 36. Светица: синова Једајиних од дома Исусова девет стотина и седамдесет и три;
 37. Синова Имгровијех тисућа и десет и два;
 38. Синова Пасхоровијех тисућа и две стотина и четрдесет и седам;
 39. Синова Харимовијех тисућа и седамдесет;
 40. Левита: синова Исусових и Кадамлових између синова Олујних седамдесет и четри;
 41. Црвача: синова Асаовијех сто и двадесет и осам;
 42. Синова вратарских: синова Салумовијех, синова Атрговијех, синова Талмоновијех, синова Акуновијех, синова Агитних, синова Сонајевих, свега сто и тридесет и девет;
 43. Нетинеја: синова Шипинијех, синова Асувинијех, синова Таваотовијех,
 44. Синова Кирсовијех, синова Сијевинијех, синова Фадонових,
 45. Синова Леваниних, синова Агавних, синова Акунових,
 46. Синова Агавовијех, синова Самаревих, синова Анаовијех,
 47. Синова Гидловијех, синова Гавровијех, синова Реајиних,
 48. Синова Ресиновијех, синова Неводинијех, синова Газамовијех,
 49. Синова Узинијех, синова Фасевиних, синова Бисајевих,
 50. Синова Асениних, синова Меуномовијех, синова Нефусимовијех,
 51. Синова Вакутових, синова Акуфонијех, синова Аруровијех,
 52. Синова Васутових, синова Мевидинијех, синова Арсенијех,
 53. Синова Варсовијех, синова Сарнијех, синова Таминијех,
 54. Синова Несцијиних, синова Атифинијех,
 55. Синова слуга Солумовијех: синова Сотајевих, синова Софергових, синова Ферудинијех,
 56. Синова Јалнијех, синова Даркових, синова Гидлових,
 57. Синова Сечатинијех, синова Атилових, синова Фокерета од Севанија, синова Амивејих,
 58. Света Нетинеја и синова слуга Солумовијех три ста и деветдесет и два.
 59. И они дођоше из Тел-Мелаха и Тел-Арисе, Херув, Адан и Ймир, али не могуше показати отачаго дома својега и сјемена својега, сада ли су од Израјла,
 60. И синови Делажини, синови Повини, синови Некодини, њих шест стотина и педесет и два;
 61. И од синова свештеничких: синови Аврајини, синови Агосови, синови Варселаја, који се ојени једном између кћери Варселаја Галафајина, те се прозва њиховијем именом.
 62. Они тражише по књигама да би показали род свој, али се не нађоше, за то бише одлучени од свештеница,
 63. И запријети им Тирсат да не једу од светиње над светињама докле не настане свештеник с Уримом и Гумимом.
 64. Света збора скупа бјеше четрдесет и двије тисуће и три стотине и шездесет,
 65. Осам слуга њиховијех и слушница њиховијех, којих бијаше седам тисућа и три стотине и тридесет и седам, а међу њима бијаше двије ста црвача и црвачица.
 66. Имаху седам стотина и тридесет и шест воља, двије ста и четрдесет и пет масаза,
 67. Четири стотине и тридесет и пет камида, шест тисућа и седам стотина и двадесет магарца.
 68. И неки између домова отачких дошавши к дому Господњему у Јерусалиму приложише араговољно да се гради дом Божиј на свом мјесту.
 69. По могућству својему додоше у ризницу за посао: злата шездесет и једну тисућу драма, сребра пет тисућа мина, и хаљина свештеничких стотину.
 70. И тако се населише свештеници и Левити и неки из народа и црвачи и

вратари и Нетинеји у градовима својим, и сав Израјла у својим градовима.

ГЛАВА 3.

- А кад дође седми мјесец и синови Израјлеви бијашу у својим градовима, себра се народ једнодушно у Јерусалим.
 2. Тада уста Исус син Јоседеков с браћом својом свештеницима и Зоровавелом син Салатолов с браћом својом, и зградише олтар Бога Израјлева да приносе на њему жртве паљенице како пише у закону Мојсија човјека Божијега.
 3. И подигоше олтар на мјесту векову, аки и бијашу у страху од народа земаљских; и приносише на њему жртве паљенице Господу, жртве паљенице у јутром и вечером;
 4. И правинаше празник сјеница, како је писано, приносиши жртве паљенице сваки дан на број како је уређено за сваки дан.
 5. А по том *вримоси* жртву паљеницу свагдашњу, и на младине и на све празнике Господње освешене и од свакога који драговољно приношаше принос Господу.
 6. Од првога дана мјесеца седмога почеше приносити жртве паљенице Господу, а дом Господњи још не бјеше основан.
 7. И додоше новце каменарима и дрвођелсима, и храну и пиће и уље Силованима и Тирцима да дозове дрва кедрова с Ливана у море Јонско, како им бјеше допустио Кир цар Персијски.
 8. И друге године по повратку њихову к дому Божијему у Јерусалим, другог мјесеца почеше Зоровавел син Салатолов и Исус син Јоседеков и остала браћа њихова, свештеници и Левити, и сви који дођоше из рољства у Јерусалим, и поставише темељ од двадесет година и више да настоје над постройком овога дома Господњег.
 9. И би постављен Исус и синови његови и браћа његова, и Кадамило и синови његови, синови Јудини, заједно да настоје над поселицима у дому Божијем, и синови Инададови и њихови синови и браћа њихова Левити.
 10. И кад заидари полагаху темељ цркве Господњој, поставише свештенике обучене с трубама и Левите синове

Асајеве с кимвалима да хвале Господа по уредби Давида цара Израјлева.
 11. И црвачу на измјенце хвалећи и славећи Господа: јер је добар, јер је до вијека милост његова над Израјљем. И сав народ подривкиваше иза гласа хвалећи Господа што се осивнаше дом Господњи.
 12. А многи од свештеника и Левита и главар домова отачких, стари који бјеху видјели пређашњи дом, плакаху иза гласа гледајући овај дом који се осивнаше, а многи опет подривкиваху од радости,
 13. Те народ не могуше разазнати веке радосне од вијека плачне у народу, јер народ подривкиваше иза гласа, и виша се чујаше далеко.

ГЛАВА 4.

- А кад чуше непријатељи Јудини и Венјаминови да они који се вратише из рољства зидају цркву Господу Богу Израјлеву,
 2. Дођоше к Зоровавелу и ка главарима домова отачких, и рекоше им: да и ми зидамо с вама, јер ћемо као и ви грађити Бога вашихта, и њему приносимо жртве од времена Есарадона цара Асијскога, који нас је довео на цара Асијскога, који нас је довео до Дарија цара Персијскога.
 3. А Зоровавел и Исус и остали главари домова отачких у Израјљу рекоше им: не можете ви с нама зидаати дома Богу нашему, него ћемо ми сами зидаати Господу Богу Израјлеву, како нам је заповједио Кир цар Персијски.
 4. Тада народ земаљски досађиваше народу Јудину и сметаше их у зидању;
 5. И намаху свјетлике супрот њиховога зидања на мјеру њихову свега времена Кира цара Персијскога до владе Дарија цара Персијскога.
 6. А кад се зачари Асвир, у почетку његова царовања написаше тумљбу на становниве Јудејске и Јерусалимске.
 7. И за времена Аргахсеркова писа Вислам, Митредат, Тавендо и остали другови његови Аргахсерку цару Персијском; а књига бјеше писана Сирским писмом и Сирским језиком.
 8. Реум старјешина у вијећу и Симсај писар написаше једну књигу против Јерусалима цару Аргахсерку овако:
 9. Реум старјешина у вијећу и Симсај

писар и остали другови њихови, Дитом Јер за што би зло расло на ште-
шани, Аварсани, Тарсалањани, Авар-
шани, Археланци, Вавилоњани, Суса-
налани, Девалњани, Еламљани,
10. И остали народи које пресели
велики и славни Асенафар и насели
по градовима Самарјинским, и остали
с оне стране ријеке, тада и тада.

11. Ово је пријелис од књиге коју
му послаше: Цару Артаксерксу. Слуге
твоје, људи с оне стране ријеке, тада и
тада.

12. Да је на знање цару да Јудејци
који пођоше од тебе к нама, дођоше у
Јерусалим, и град одметнички и опа-
кни издају, зидове оправљају и из те-
мља подижу.

13. Нето да је на знање цару: ако се
овај град сазда и зидови оправе, они
не ће дати данка ни порезе ни цар-
не, те ће бити штета ризници царској.

14. Што дакле плати од двора при-
мамо, те нам не придичи да гледамо
штету цареву, тога ради шаљемо и јав-
љамо цару,

15. Да се потражи у књизи дневника
отаца твојих, па ћеш наћи у књизи
дневника и дознати да је овај град од-
метнички и да је на штету царевима и
земљама и да су се у њему дизале бу-
не од давнина, те за то би раскопн
овај град.

16. Дајемо на знање цару: ако се овај
град сазда и зидови се његови опра-
ве, онда овај дио преко ријеке не ће
више бити твој.

17. Тада цар посла одговор Реуму
и осталијем друговима њиховијем који
сјеђаху у Самарји и осталијем с огу
страну ријеке: Поздравље, тада и тада.

18. Књига коју нам посласте разго-
вијетно би прочитана преда мнош.

19. И заповиједих те потражише и на-
ђоше да је тај град од давнина уста-
јао на цареве и да су у њему бивали
одмети и буне,

20. И да су силни цареви бивали у
Јерусалиму, који владаху свијем што
је преко ријеке, и даваху им се данци
и порезе и царине.

21. За то наредите да се забрани они-
јем људима да се овај град не зида
докле ја не заповиједим.

22. И назите да не погријешите у

норџи: ми смо слуге Бога небескога и
земаљскога, и видамо дом који је био
связан прије много времена, који је
зидао и подигао велики цар Израљев.

12. Али кад опи наши разгвешше Бо-
га небескога, даде их у руке Навухо-
носору цару Вавилонском Халдецу,
који раскопа овај дом а народ пресели
у Вавилон.

13. Али прве године Цира цара Ва-
вилонскога, цар Кир заповиједи да се
сазида овај дом Божиј.

14. Још и судове дома Божијег за-
твине и сребрне које Навуходонсор бје-
ше узео из цркве Јерусалимске и од-
нио у цркву Вавилонску, јанесе их цар
Кир из цркве Вавилонске, и бисе да-
ни по имену Сасавасару, којег поста-
ви управитељем.

15. И рече му: узми ове судове па иди
и однеси их у цркву која је у Јеруса-
лиму, и дом Божиј нека се сазиде на
својем мјесту.

16. Онда тај Сасавасар дође и по-
стави темељ дому Божијему у Јеруса-
лиму; и од тога времена до сад зида
се и још није довршен.

17. Ако је дакле угодно цару, нека
се потражи у ризници царској у Ва-
вилону да ли цар Кир заповиједи да се
сазида овај дом Божиј у Јерусалиму,
и о тога времена до сад зида
ложу своју о том нека нам цар пошаље.

ГЛАВА 6.

Тада цар Дарије заповиједи те потражише
у књизици гдје се остављаше благо
у Вавилону.

2. И нађоше у Ахмети у двору цар-
ском у земљи Мидској књигу у којој
беше записан овај спомен:

3. Прве године цара Кира заповиједи
цар Кир: дом Божиј у Јерусалиму да
се сазиде да буде мјесто гдје ће се при-
носити жртве, и темељи да му се изи-
дају, да буде висок шездесет лаката и
широк шездесет лаката.

4. Три реда да буду од камења вели-
кога и један ред од дрвета новог, а
трошак да се даје из царскога дома.

5. И судови дома Божијег златни и
сребрни што Навуходонсор беше узео
из цркве Јерусалимске и донио у Ва-
вилон, да се врате и опет однесу у
цркву Јерусалимску на своје мјесто и
да се оставе у дому Божијем.

6. За то Татнају управитељу с оне
стране ријеке, Сетар-Воснају с друго-
вима својим Аварсанима, који сте
с оне стране ријеке, уклоните се одатле.

7. Оставите нека се гради тај дом Бо-
жиј, управитељ Јудејски и старјешине
њихове нека издају тај дом Божиј на
мјесту његову.

8. Још заповиједам шта ћете чинити
старјешинама Јудејским да би се са-
зидао тај дом Божиј: од блага царско-
га, од доходака с оне стране ријеке,
да се даје без оклијевања трошак они-
јем људима да се не усташају.

9. И што треба, било јунаца или ов-
нова и јагваца за жртве паљенице
Богу небескому, или пшенице, соли,
вина и уља, како реку свештеници Је-
русалимски, да им се даје сваки дан
без одгађања,

10. Да принесе мирисне жртве Богу
небескому и да се моле за живот ца-
рев и синова његовијем.

11. Још заповиједам: ко би учинио
друштво, из његове куће да се узме
брвно и пободе, и он на њему да се
поуби, и његова кућа да буде бун-
ште за то.

12. И Бог који је ондје настанио име
своје, да обори свакога цара и сваки
народ који би дигао руку да промије-
ни ово и раскопа тај дом Божиј у Је-
русалиму. Ја Дарије заповиједам ово,
одмах да се изврши.

13. Тада Татнају управитељ с ове стра-
не ријеке, Сетар-Воснај и другови њи-
хови учинише одмах како заповиједи
Дарије.

14. И старјешине Јудејске издаше
и напредоваше по пророчству Агеја,
пророка и Захарије сина Идова, зи-
даше и довршише по заповијести Бога
Израљева и по заповијести Кира и
Дарија и Артаксеркса цара Персиј-
скога.

15. И сврши се тај дом до трећег
дана мјесеца Адара шесте године ца-
ровања цара Дарија.

16. И синови Израљеви, свештени-
ци и Левити и остали између онијех
који се вратили из ропства посветише
тај дом Божиј радујући се.

17. И принесоме на посвећење тога
дома Божијег сто јунаца, даје ста ов-
нова, четири стотине јагваца и два-

нвест јараца на жртву за грјех за света Израјлаља према броју племена Израјлаљевих.

18. И поставише свештенике по редовима њиховијем и Левите по редовима њиховијем да служе Богу у Јерусалиму вако је напсано у књизи Мојсијевој.

19. По том славише који се вратише из ропства паску четрнаестога дана првога мјесеца.

20. Јер се очистише и свештеници и Левити, те бијаху сви чисти, и влаше паску за све који се вратише из ропства и за браћу своју свештенике и за себе саме.

21. И једоше синови Израјлаљеви који се вратише из ропства и сви који се од нечистоте народа земаљских одвојеше к њима да траже Господа Бога Израјлаљева.

22. И празноваше празник пријеснијех хљебова седам дана веселећи се; јер их развесели Господ и обрати срце цара Аспресога к њима да укријени руке њихове у послу око дома Бога, Бога Израјлаљева.

ГЛАВА 7.

А последије овјех ствари за царовања Артаксеркса цара Персијскога Јездра, син Сераје сина Азарје, сина Хеламје, син Салука, сина Садоба, сина Ахитова,

3. Сина Амарје, сина Азарје, сина Мерџота,

4. Сина Зераје, сина Озије, сина Вујда,

5. Сина Ависује, сина Финеса, сина Елезара, сина Арона поглавара свештеничнота,

6. Тај Јездра врати се из Вавилонске, а бијаше књижевник вјешт закону Мојсијеву, који даде Господ Бог Израјлаљев, и цар му даде све што заиска, јер рука Господа Бога његова бијаше над њим,

7. И вратише се у Јерусалим неки синови Израјлаљеви и свештеници и Левити и црвачи и вратари и Негинеји седме године цара Артаксеркса.

8. А дође у Јерусалим петога мјесеца седме године тога цара.

9. Јер првога дана првога мјесеца по-

ђе из Вавилонске, а првога дана петогга мјесеца дође у Јерусалим, јер добра рука Бога његова бјеше над њим.

10. Јер Јездра бјеше управно срце своје да истражује закон Господњи и да га извршује и да учи Израјлаља уредбама и законима.

11. А ово је пријесис од књиге коју даде цар Артаксерско Јездри свештенику књижевнику вјештотому стварима што је заповједио Господ и уредбама његовијем у Израјљу:

12. Артаксерско цар над царевима Јездри свештенику, књижевнику вјештотому у закону Бога небеснога, свако добро; тада и тада.

13. Ја заповједам: во год у мом царству од народа Израјлаљева и од свештеника његовијех и Левита хоће од своје воље да иде с тобом у Јерусалим, нех иде.

14. Јер се шљасх од цара и од седам свјетника његовијех да надгледаш Јудеју и Јерусалим по закону Бога својегга који ти је у руку,

15. И да однесеш сребро и злато што цар и свјетници његови драговољно приносе Богу Израјлеву, којему је стан у Јерусалиму.

16. И све сребро и злато што накупиш у свој земљи Вавилонској и дрговољнијем приложима које народ и свештеници драговољно приложе на дом Бога својегга у Јерусалиму.

17. Па одмах за те новце купи јунака и овнова и јагаљца с дрвовима њиховијем и њаљевима њиховијем, и принеси их на олтару дома Бога њаљегга у Јерусалиму.

18. И што се теби и браћи твојој свиди учинити с осталијем сребром и златом, учините по вољи Бога својегга.

19. И судове који су ти дати за службу у дому Бога твојегга, остави пред Богом у Јерусалиму.

20. И што би још требало дому Бога твојегга, те би ваљало дати, подај из царске ризнице.

21. И још заповједам ја цар Артаксерско свјем ризничарима с оне стране ријеке, да што год заште од вас Јездра свештеник, књижевник вјешти закону Бога небеснога, одмах да се учини.

22. До сто таланата сребра и до сто

бора пшенице и до сто вага вина и до сто вага уља, а соли без мјере,

23. Што год заповеди Бог небески, одмах да се учини за дом Бога небеснога, да не дође гњех на царство, на цара и на синове његове.

24. И још нам јављам да се ни од једнога кнежу свештеника и Левита и црвача и вратара и Негинеја и дрвољних слуга тога дома Божијегга не смије узимати данак ни пореза ни царина.

25. А ти, Јездра, по мудрости Бога својегга која ти је дала постави управитеље и судије да суде свему народу што је с оне стране ријеке између свијех који знаду закон Бога твојегга, и ко не зна, учите га.

26. А ко не би извршивао закона Бога твојегга и закона царева, одмах да му се суди, било да се поруби или да се прогна или да се оглоби или да се бани у тамницу.

27. Бљгословен да је Господ Бог отаца наших, који даде то цару у срце да укаси дом Господњи у Јерусалиму,

28. И даде ми, те нађох милост пред царем и свјетницима његовијем и пред свијем силањем кнезовима царевијем.

И ја се ослободих, јер рука Господа Бога мојегга бјеше над мном, и спустих главаре из Израјлаља да иду са мном.

ГЛАВА 8.

А ово су главари домова отачких и племене онјех што пођоше са мном из Вавилона за владе цара Артаксеркса:

2. Од синова Финесовијех Гирсом; од синова Итмаровијех Данило; од синова Давидовијех Хатус;

3. Од синова Сеханијех, који бјеше од синова Фаросовијех, Захарија и с њим на број мушкеница сто и педесет;

4. Од синова Фат-Моавовијех Елминај син Зерајин и с њим мушкеница двје ста;

5. Од синова Сеханијиних син Јазидов и с њим мушкеница три стотине;

6. И од синова Адниовијех Евед син Јовантанов и с њим мушкеница педесет;

7. И од синова Еламовијех Исмија син Атадијин и с њим мушкеница седамдесет;

8. И од синова Сехатијиних Зевадија син Михајлов и с њим мушкеница осамдесет;

9. Од синова Јовановијех Овадија син Јехалов и с њим мушкеница двје ста и осамнаест;

10. И од синова Селонитовијех син Јосефјин и с њим мушкеница сто и шездесет;

11. И од синова Вивајевих Захарија син Вивајев и с њим мушкеница двадесет и осам;

12. И од синова Агадатовијех Јован син Агаданов и с њим мушкеница сто и десет;

13. И од синова Адоникамовијех пошљедњих по имену Елесет, Јебло и Сенаја и с њима мушкеница педесет;

14. И од синова Битнајевијех Гурај и Завад, и с њима мушкеница седмдесет.

15. И сабрах их код ријеке која тече у Ану, и ондје стајасмо у околу три дни; последије прегледах народ и свештенике, али не нађох ондје ни једнога од синова Левитијех.

16. За то послах Елцесера, Ариад, Семају и Елатана и Јерива и Елатана и Натана и Захарију и Месудам главаре, и Јојарана и Елатана учитеље,

17. И оправих их к Иду поглавару у мјесту Касеји, и научих их шта ће говорити Иду и браћи његовој Негинејама у мјесту Касеји да би нам довели слуге за дом Бога њаљегга.

18. И доведоше нам, јер добра рука Божија бјеше над нама, човјекна разумна између синова Малаја сина Левина сина Израјлаљева, Сервију са синовица његовијем и браћом његовом, њих осамнаест;

19. И Асамју и с њим Исмију од синова Мераријевих, с браћом његовом и њиховијем синовица, њих двадесет;

20. И од Негинеја, које одради Давид и кнезови да служе Левитима, двје ста и двадесет Негинеја, који сви бише именовани поименце.

21. Тада огласих ондје на ријеци Ави пост, да бисмо се понизили пред Богом својим и измодили у њега срећан пут себи и дјети својој и свему благу својему.

22. Јер ме бијаше стага искази од цара ријеке и коњана да нас бране од непријатеља путем, јер бијасмо рекали цару говорења: рука је Бога њаљегга на добро над свима који га траже, и

јачина је његова и гњев на све који га остављају.

23. Тако постисмо и молисмо Бога својег за то, и умолисмо га.

24. Тада одвојих између главара свештеничких дванаест, Серенију, Асавију и с њима десеторицу браће њихове.

25. И измјерих им сребро и злато и судове, приложите дому Бога нашега што прилази цар и свјетлници његови и кнезови његови и сав народ Израјљев који се нађе;

26. Измјерих им у руке шест стотина и педесет таланата сребра, и судова сребрних сто таланата, и сто таланата злата,

27. И дванаест чаша златних од тисућу драма, и два суда од мједи добре и скупоцјене као злато.

28. И рекох им: ви сте свети Господу и ови су судови свети, и ово сребро и злато Драговољан је прилаог Господу Богу отаца ваших.

29. Павите и чувајте докле не измјерите пред главарима свештеничким и Левитима и главарима отачких домова Израјљевих у Јерусалиму у кљетицама дома Господњег.

30. И тако примисе шештеници и Левити измјерено сребро и злато и судове да однесу у Јерусалим у дом Бога нашега.

31. И пођосмо од ријеке Аве дванаестота дана првога мјесеца да идемо у Јерусалим, и рука Бога нашега биде над нама и избави нас из руку непријатељских и засједачких на путу.

32. И дођосмо у Јерусалим и стајасмо ондје три дни.

33. А четврти дан измјери се сребро и злато и судови у дому Бога нашега у руке Меримоту сину Уријину свештенику, с којим бијаше Блеазар син Финесов, и с њима Јовавад син Исусов и Ноадја син Вилујев, Левити,

34. Све на орој и на мјери, и мјера би записана од свега у исто вријеме.

35. И који бише у ропству па се вратисе из ропства принесосе на жртву паљенику Богу Израјљеву дванаест јунаца за свега Израјља, дванаест и шест овнова, седамдесет и седам јагањаца, дванаест јараца за гријех, све то на жртву паљенику Господу.

36. И предаше заповијести цареве

на мјесницима царевим и кнезовима с ове стране ријеке, и они потпомогосе народ и дом Божиј.

ГЛАВА 9.

А кад се то сврши, приступише к мени кнезови говорехи: народ Израјљев и свештеници и Левити нијесу се одвојили од народа земаљских ради гадова њихових, од Хананеја, Хетсеја, Фесеја, Јеусеја, Амонаца, Моавца, Мисираца и Амореја.

2. Јер узеше кћери њихове себи и синовима својим, те се помјеша свето сјеме с народима земаљским; и рука свештеничка и главарска бјеше прва у том пријестуну.

3. И кад чух то, раздријех хаљину своју и плашт свој, и скробох косу с главе своје и браду своју, и сјдох тужан.

4. И скупише се к мени сви који се бојаху ријечи Бога Израјљева за пријестун онијех који дођоше из ропства, а ја сјепах тужан до вечерње жртве.

5. А о вечерњој жртви устах од јада својега у раздртој хаљини и плашу, и клекави на колена своја раширих руке своје ка Господу Богу својему.

6. И рекох: Боже мој! стиди се и срами се поднугнути очи своје к теби, Боже мој; јер безаконја наша намножише се срх главе и кривнице наше нарастосе до неба.

7. Од времена отаца својих до данас под кривцом смо великом, и за безаконја своја бисмо предани ми и царевима и шештеницима нашим у руке царевима земаљским под мач, у ропство, у грабеж и у срамоту, као што се види данас.

8. А сада за час дође нам милост од Господа Бога нашега, те нам остави остатак и даде нам кљин у светом мјесту свом да би просвијетлио очи наше Бог наш и дао нам да мало одахнемо у ропству својем.

9. Јер робље смо, али у ропству нашем није нас оставио Бог наш, него нам даде те нађосмо милост пред царевима Персијским давши нам да одахнемо да подигнемо дом Бога својега и оправимо пустољине његове, и давши нам ограду у Јудеји у Јерусалиму.

10. Сада дакле шта да кажемо, Боже

наш, послације тога? јер остависмо заповијести твоје.

11. Које си заповиједно преко суда својих пророка говорехи: земља у коју идете да је наслиједите земља је нечиста од нечистоте народа земаљских, с гадова њихових, којима је напунише од краја до краја у нечистоги својој.

12. И за то кћери својих не дајите за синове њихове, и кћери њихових не узимајте за синове своје, и не тражите мира њихова ни добра њихова до вијек а она земље и оставили је у напљедство синовима својим до вијек а.

13. И послајте свега што дође на нас за зл дјела наша и за велику кривичу нашу, јер си нас, Боже наш, покарао мање него што гријеси наши заслужују, и дао си нам остатак оваки,

14. Еда ли ћемо опет преступити заповијести твоје и пријатељити се с овијем гдњим народима? Не би ли се разгњевно на нас докле нас не би потрло да ни један не остане и не избави се?

15. Господе Боже Израјљев! ти си праведан, јер остасмо остатак, као што се види данас. Ево ми смо пред тобом с кривцом својом, прежда се не може стајати пред тобом за то.

ГЛАВА 10.

А кад се мољаше Јездра и исповиједаше гријехе плачући и лежехи пред домом Божијим, скупи се к њему из Израјља велико мноштво људи и жена и дјече; и народ плакаше веома.

2. Тада проговори Сеханија син Јехилов од синова Еламових и рече Јездри: ми смо сагрјешили Богу својему што узесмо жене туђинке из народа земаљских; али још има надања Израјљу за то.

3. Да отпустимо све жене и пород њихов по вољи Господњој и онијех које се боје заповијести Бога нашега, и по закону нека буде.

4. Устани, јер је ово твој посао; а ми ћемо бити уза те, буди слободан и ради.

5. Тада уста Јездра, и закле главаре свештеничке и Левите и свега Израјља да учине тако. И заклеше се.

6. По том уста Јездра испред дома Божијег, и отиде у кљивот Јоанана сина Елиасивова; и ушавши не једе хљеба нити воде ни, јер гужаше ради пријестуна онијех који бише у ропству.

7. По том огласише по Јудеји и Јерусалиму свијем који се вратише из ропства, да се скупе у Јерусалим,

8. А ко не би дошао за три дана по договору кнезовском и старјешинском, да се све имање његово равасе а сам да се одлучи од збора онијех који се вратише из ропства.

9. Тако се скупише сви људи од Јуде и Венијамина у Јерусалим за три дана, двадесетог дана мјесеца десетог а И сјеђаше сав народ на улици пред домом Божијим дршћући ради те ствари и од дажда.

10. Тада устави Јездра свештеник рече им: ви сагрјешисте што се оженисте туђинкама, те умножиште кривичу Израјљеву.

11. За то сада исповиједите се Господу Богу отаца својих, и учините вољу његову, и одвојте се од народа земаљских и жена туђинака.

12. И сав збор одговори и рече иза гласа: како нам каза учинићемо.

13. Али народ има много и иде дажд, не може се стајати на пољу, а тај посао није за један дан ни за два, јер нас има много који сагрјешисмо у том.

14. Да се одреде кнезови наши из света збора, па који су год у градовима нашим ожењени туђинкама нека долазе у одређено вријеме и с њима старјешине свакога града и судије докле не одвратимо од себе жестоки гњев Бога својега за ту ствар.

15. И одређен би на то Јонатан син Асаилов и Јазјаја син Текујен; а Меслаим и Саветај Левити помагаше им.

16. И учинише тако који се вратише из ропства. И одвојисе се Јездра свештеник и главари домова отачких по домовима отаца својих, сви поименце, и сједосе првога дана десетог мјесеца да извиђају ствар.

17. И до првога дана првога мјесеца свршише са свима онима који се бијашу ожењили туђинкама.

18. А нађоше се између синова свештеничких ожењени туђинкама: између синова Исуса сина Јоседекова и

браће његове: Масија и Елијезер и Јерив и Гедалија;

19. И дадоше руке да ће пустити же-
не своје; и који бијашу згрјешили
тврдошћом по једнога овна за кривичу
своју;

20. И од синова Импровијех Ананије
и Зевадија;

21. И од синова Харимовијех Масија
и Илја и Семаја и Јехило и Овија,

22. И од синова Пасхоровијех Ели-
оина, Масија, Исмаило, Натанаило,
Јозавад и Еласа;

23. А од Левита Јозавад и Симеј и
Ксадај, то је Кслита, и Петаја и Јуда
и Елијезер;

24. И од плеваца Елијасив; и од пра-
тара Салум и Телем и Урија;

25. А од Израља, од синова Фаросо-
вијех Рамја и Језија и Малхије и Ве-
мјамин и Елсазар и Малхија и Ве-
наја;

26. И од синова Еламовијех: Мат-
нија, Захарја и Јехило и Авдија и
Јеремот и Илја;

27. И од синова Заговјех Елиоинај,
Елијасив, Матанија и Јеримот и Завад
и Авна;

28. И од синова Вивајевјех Јован,
Аванија, Завај, Аглај;

29. И од синова Ванијевјех Месулам,
Малух и Адаја, Јасув и Сал и Рамог;

30. И од синова Фат-Моавовијех Адна
и Халад, Венаја, Масија, Маланја,
Веселено и Винуј и Мансија;

31. И од синова Харимовијех Елије-
зер, Јесија, Малхија, Семаја, Симеун,
32. Вендјамин, Малух, Семарија;

33. Од синова Асумовијех Матенај,
Матата, Завад, Елхеселет, Јереканј, Ма-
насија, Симеј;

34. Од синова Ванијевјех Мадаја,
Амрам и Уило,

35. Венаја, Ведеја, Хелуј,

36. Ванија, Меримот, Елијасив,
37. Матанија, Матенај и Јасав,
38. И Ваније, Винуј, Симеј,

39. И Селемија и Натан и Адаја,
40. Махвадевај, Сасај, Сарај,

41. Азарело и Селемија, Семарија,
42. Салуи, Амарја, Јосија;

43. Од синова Неновијех: Јесило,
Матанија, Завад, Зевина, Јадав, Јомло
и Венаја.

44. Сви се они бијашу оженили туђин-
кама и неке између њих бијашу и дјелу
изродице.

КЊИГА НЕМИЈИНА.

ГЛАВА 1.

Ријечи Немје сина Ахалијина. Мје-
сепа Хислева године двадесете кад би-
јах у Сусану граду.

2. Дође Ананије један од браће моје
с некима из Јудеје; и запитих их за
Јудејце, за остатак што бјеше остао
од ропства, и за Јерусалим.

3. А они ми рекоше: остатак што оста
од ропства ондаје у земљи, у великој је
невољи и страмоти, и вид је Јерусалим-
ски разваљен и врата су му отъем по-
паљена.

4. А кад чух те ријечи, сједох и пла-
вах, и тужах неколико дана, и постих
и молах се пред Богом небеским.

5. И рекох: ох Госпoде Боже небе-
ски, Боже велики и страшни, који чу-
ваш завет и милост онима који те љубе
и држе твоје заповијести.

не имах љубосета са собом осим онога
на ком жахах.

13. И изидох ноћу на врата од Доли-
не, на извор змајенски, и на врата гној-
на, и разгледах зидове Јерусалимске
како бјеху разваљени и како му врата
бјеху отъем попаљена.

14. Отуда пробох на изворска врата
и мјеста да љубе под мном пријеђе.

15. За то жахах уз поток по ноћи и
разгледах зид, па се врагих на врата
од долине, и тако додох на врата.

16. Али поглавари не знадијашу ку-
да сам нишао ни шта сам радио, јер до
тада не бијаш ништа рекао ни Јудеј-
цима ни свештеницима ни кнезовима
ни поглаварима ни Другима који упра-
вљаху послом.

17. За то им рекох: видите у какво смо
стање, Јерусалим пуст и врата му попа-
љена отъем; дајте да изамо зидове
Јерусалимске, да више не будемо руг.

18. И казах им како је добра рука Бо-
га мојега нада мнош и ријечи цареве
које ми је рекао. Тада рекоше: уста-
нимо и изамо. И узкришише им се
руке на добро.

19. А кад то чу Санавалаг Орованин
и Товија слуга Амонај и Гисем Ара-
пин, подсмјиваше нам се и ругаше
нам се говорећи: шта то радите? да се
не ћете одметнути цару?

20. А ја им одговорих и рекох: Бог
небески даће нам срећу, а ми слауте
његове устасмо и изамо; али ви не-
мате дјјела ни права ни спомена у
Јерусалиму.

ГЛАВА 3.

И уста Елијасив поглавар свеште-
нички и браћа његова свештеници и
зидаше врата овчија, и осветише их
и метнуше им крила, и осветише их
до куле Меје, до куле Аганилове.

2. А до њега зидаше Јерихонјани, а
до њих зидаше Захур син Имријев;

3. А врата риба зидаше синови Асс-
најани, они их побриваше и метнуше
крила и браме и пријеворнице.

4. А до њих опрваља Меримот син
Урије сина Амосова; а до њих опра-
вља Мееулам син Варахије сина Ме-
сизанелова; а до њих опрваља Садог
и син Банин.

који си искупио силном својом великом
и руком својом врешком.

11. Ох Госпoде! нека буде убо твоје
притичуто к молитви слауте твојега и
к молитви слуга твојих, који су ради бо-
јати се имена твојега, и дај данас сре-
ћу слуги својој и учини да нађе ми-
лост пред овјем чојском. А ја бијаш
лекарник царев.

ГЛАВА 2.

А мјесеца Нисана године двадесете
Артакерса цара бијаше вино пред
њим, и ја узев бидох додах ка цару. А
пређе не бијаш новесе преа њим.

2. И рече ми цар: што си лица неве-
сега, кад нијеск болестан? није друго
него туга у срцу. А ја се уклаших врло.

3. И рекох цару: да је жив цар до
вијека! како не бих био лица новесега,
кад је град гдје су гробови мојих ота-
ца опустео и врата му отъем снаљена?

4. А цар ми рече: шта хоћеш? Тада
се поклох Богу небескому,

5. И рекох цару: ако је угодно цару
и ако ти је мио слуга твој, пошљи ме
у Јудеју у град гдје су гробови отаца
мојих да га саградим.

6. А цар ми рече, а жена његова сје-
ђаше до њега: колико ти времена тре-
ба на пут, и кад ћеш се вратити? И
би угодно цару, и пусти ме кад му ка-
зах врјеме.

7. По том рекох цару: ако је угодно
цару, да ми се да књига на кнезове
преко ријеке да ме прате докле не до-
ђем у Јудеју.

8. И књига на Асаву чувара шуме
дареше да ми да дрва за брвна на вра-
та од двора уз дом *Босетим* и за зид
градски и за кућу у коју ћу ући. И да-
де ми цар, јер добра рука Бога мојега
бјеше нада мнош.

9. И тако додох на кнезовима преко
ријеке, и дадох им књиге цареве. А
цар посла са мнош војводе и коњике.

10. А кад то чу Санавалаг Орованин
и Товија слуга Амонај, би им врло жр-
ско што дође човек да се постара за
добро синовима Израљевјех.

11. При том дана,
12. Па устах ноћу с неколико људи,
а никому не казах што ми је Бог мој
дао у срце да учиним у Јерусалиму; и